

Άρειος Πάγος 704/1975, Τμ. Β'

Πηγή: ΝοΒ 24/76 σελ. 126, Ε.Ε.Δ. 35/76 σελ. 24

Περίληψη: Ευθύνη του εργοδότη κατά το κοινόν δίκαιον δι' εργατικών ατύχημα μισθωτού υπαγομένου εις την ασφάλισιν του Ι.Κ.Α. - Υποχρεούται εις αποζημιώσιν μόνον αν το ατύχημα οφείλεται εις δόλον αυτού ή του υπό τούτου προστηθέντος.

Απόφαση Δικαστηρίου

Προεδρεύων ο Αντιπρόεδρος κ.ΣΠ. ΓΑΓΓΟΣ

Εισηγητής ο Αρεοπαγίτης κ. Κ. ΚΟΥΝΟΥΓΕΡΗΣ

Δικηγόροι οι κ.κ. Αλέξ. Σακελλαρόπουλος, Δημ. Σταμούλης

Εκ των διατάξεων των άρθρων 16 του διά του από 24 Ιουλίου 1920 β.δ. κωδικοποιηθέντος ν. 551/1914, 60 § 3 και 34 § 2 εδ. β' α.ν. 1846/1951 περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων, προκύπτει σαφώς ότι ο εργοδότης απαλλάσσεται πάσης υποχρέωσης προς πληρωμήν της υπό του ν. 551/1914 προβλεπομένης περιορισμένης αποζημιώσεως και των εξόδων νοσηλείας και κηδείας εις τον εξ εργατικού ατυχήματος υποστάντα αναπηρίαν ή εν περιπτώσει θανάτου αυτού εις τους καθοριζομένους εν τω νόμω τούτω συγγενείς του, περιοριζομένης άμα της κατά το κοινόν δίκαιον ευθύνης του προς πλήρη αποζημιώσιν εις μόνην την περίπτωσιν καθ' ην το ατύχημα οφείλεται εις δόλον αυτού του εργοδότη ή προσώπου υπό τούτου προστηθέντος, εφ' όσον ο παθών περιλαμβάνεται μεταξύ των ασφαλιστέων κατά τον ρηθέντα α.ν. 1846/1951 προσώπων, υπάγεται τούτέστιν εις την υποχρεωτικήν ασφάλισιν του Ι.Κ.Α. και δικαιούται ούτος ή εν περιπτώσει θανάτου του τα εν άρθρω 28 του νόμου τούτου πρόσωπα των σχετικών παροχών, ανεξαρτήτως όλως του αν είχε δηλωθή εις το Ι.Κ.Α. η απασχόλησις του παθόντος και η εγγραφή του εις το μητρώον των ησφαλισμένων, ή αν είχαν καταβληθή ή ωφείλοντο και υπό τίνος αι ανάλογοι ασφαλιστικάί εισφοραί. Εν προκειμένω, το Εφετείον, καιτοι εδέξατο ως αποδειχθέντα ότι ο αναιρεσίβλητος προσελήφθη την 8.10.1968 υπό του αναιρεσειόντος και του συνεργάτου του, Α.Π., κατόπιν συμβάσεως εξηρητημένης εργασίας ως αμμοκονιαστής αντί ημερομισθίου δραχμών 230 ημερησίως, ότι ενώ ειργάζετο ως τοιούτος εις την εν Πειραιεί οικοδομήν του Αντικαρκινικού Ινστιτούτου, την 20.9.1969 κατέπεσεν εκ του εις ο είχαν ανέλθει ικρίώματος και υπέστη κάταγμα της δεξιός κνήμης, εξ αμελείας του αναιρεσειόντος συνισταμένης εις την μη τήρησιν των όρων ασφαλείας των εις την εργασίαν ταύτην απασχολουμένων, καθ' όσον διά πέντε συγχρόνως εργαζομένους αμμοκονιαστάς είχε διατεθή ικρίωμα ουχί αναλόγου αντοχής, όπερ υπεχώρησεν υπό το βάρος τούτων, και ότι ο ενάγων-αναιρεσίβλητος ήτο ησφαλισμένος εις το Ι.Κ.Α. και έτυχε παρά τούτου συντάξεως αναπηρίας εκ δραχμών 2.500 μηνιαίως, εν τούτοις διά της προσβαλλομένης αποφάσεως του απέρριψε την έφεσιν του ήδη αναιρεσειόντος εναγομένου και επεκύρωσεν ούτω την πρωτόδικον απόφασιν, υποχρεώσασαν αυτόν να καταβάλλη εις τον παθόντα την διά της αγωγής του αξιουμένην κατά τα άρθρα 914, 297 - 298, 829, Α.Κ. αποζημιώσιν, επί τη αιτιολογία ότι, ως επίσης απεδείχθη,τας διά την ασφάλισιν του αναιρεσίβλητου εισφοράς είχαν αναλάβει να καταβάλλη και πράγματι κατέβαλεν εις το Ι.Κ.Α. το Αντικαρκινικόν Ινστιτούτον, το οποίον είχαν αναθέσει την κατασκευήν της άνω οικοδομής του εις τον εργολάβον μηχανικόν Σ.Λ., παρά του οποίου είχαν αναλάβει την εκτέλεσιν των επιχρισμάτων υπερβολατικώς ο αναιρεσειών και ο προμηθηθείς Λ.Π. Ούτως όμως πράξαν παρεβίασε, ψευδώς ερμηνεύσαν, τους προδιαληφθέντας κανόνας ουσιαστικού δικαίου και αναιρετέαν κατέστησε την προσβαλλομένην απόφασιν του κατά το άρθρον 559 § 1 Κώδ. Πολ. Δικ. και τον περί τούτου βάσιμον μοναδικόν λόγον αναιρέσεως.

Αναιρουμένης της προσβαλλομένης αποφάσεως και επανερχομένων των διαδίκων εις την προ της αναιρέσεως κατάστασιν, μη δε χρηζούσης της υποθέσεως περαιτέρω διευκρινίσεως, εξεταστέα είναι η εμπροθέσμως και κατά τας νομίμους διατυπώσεις ασκηθείσα από 16 Μαΐου 1973 έφεσις του εναγομένου Χ.Γ. κατά της υπ' αριθ. 604/1973 οριστικής αποφάσεως του Μονομελούς Πρωτοδικείου Πειραιώς, δικάσαντος κατά την ειδικήν διαδικασίαν εργατικών διαφορών των άρθρων 663 επ. Κώδ. Πολ. Δικ., μόνον ως προς τους λόγους αυτής τους αφορώντας το περί αποζημιώσεως κεφάλαιον της αγωγής του Γ.Α. διά τον κατά τ' ανωτέρω τραυματισμόν του, ουχί και το κεφάλαιον αυτής περί μισθού κατ' άρθρον 657 Α.Κ. ως προς το οποίον κεφάλαιον εγένετο δεκτή η έφεσις και απερρίφθη η αγωγή διά της μην εν τούτω αναιρεθείσης εφετειακής αποφάσεως.

Η αγωγή, επιδώκουσα την καταπήφισιν του εναγομένου εργοδότη εις την πληρωμήν αποζημιώσεως κατά τα άρθρα 914, 297, 298 και 929 Α.Κ., διά την εξ αμελείας αυτού σωματικήν βλάβην του ενάγοντος, ην υπέστη ούτος κατά την εκτέλεσιν της ανατεθείσης εργασίας μετ' αφαιρέσιν της καταβαλλομένης αυτώ συντάξεως Ι.Κ.Α. διά την συνεπεία της άνω σωματικής του βλάβης ανικανότητος προς εργασίαν, είναι αβάσιμος νόμω, συμφώνως προς τα εν τη

προηγούμενη σκέψει εκτεθέντα, και δέον, δεκτής καθισταμένης της εφέσεως και εξαφανιζομένης της εκκαλουμένης αποφάσεως, να απορριφθή αυτή*.

(*) Αναιρεί την υπ' αριθ. 7820/1973 απόφασιν του Εφετείου Αθηνών.